

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ

ΣΑΜΨΩΝ ΚΑΙ ΔΑΛΙΔΑ

(SAMSON ET DALIDA)

Μελόδραμα εις 3 πράξεις και 4 εικόνας

C. SAINT-SAËNS

ΑΘΗΝΑΙ

1934

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

Ἡ σκηνὴ παριστᾶ πλατεῖαν τῆς πόλεως Γκαζᾶ. Δεξιὰ τὸ σπήτι τοῦ Σατράπου Ἀμπιμελέκ, ἀριστερὰ ὁ Ναὸς τοῦ Θεοῦ τῶν Φιλισταίων Δαγῶν.

Οἱ Ἰσραηλῖται οἱ ὅποιοι εἶναι ὑποδουλωμένοι εἰς τοὺς Φιλισταίους ἀπελπισμένοι παρακαλοῦν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰεχωβά νὰ τοὺς λυπηθῆ καὶ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τῆ σκλαβιά. Ἐρχεται ὁ Σαμφὼν ὁ ὅποιος εἶναι προκισμένος μὲ μιὰ ἐξαιρετικὴ δύναμι καὶ θάρρος, πάνω δὲ εἰς αὐτὰ τὰ προσόντα οἱ Ἰσραηλῖται στηρίζουν ὅλες τὰς τῆς ἐλπίδες εἰς αὐτὸν καὶ ἔχουν τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ Θεὸς τῶν ἔχει ἀναθέσει εἰς αὐτὸν τὴν σωτηρίαν τῶν. Ὁ Σαμφὼν λέγει στὸ λαὸ του νὰ πάψουν πιά τὰ κλάματα γιατί ἔφθασε ἡ ἡμέρα τῆς λευτεριᾶς.

Ἐμφανίζεται ὁ σατράπης Ἀμπιμελέκ συνοδευόμενος ἀπὸ φρουρὰν καὶ τοὺς διατάσσει νὰ παύσουν τὰς παρακλήσεις ποὺ ἀποτελοῦν αὐθάδειαν πρὸς τοὺς νικητὰς προσπαθεῖ δὲ νὰ τοὺς πείσῃ πείσῃ ὅτι ὁ Θεὸς τῶν Ἰεχωβά εἶναι δειλὸς καὶ ἀνίκανος νὰ τοὺς βοηθήσῃ. Ὁ Σαμφὼν μαζὺ μὲ τὸ λαὸ του παρακαλεῖ καὶ πάλιν τὸν Θεὸν του, ὁ Ἀμπιμελέκ θυμῶναι διὰ τὴν ἀναίδειαν τῶν σκλάβων καὶ βγάζει τὸ σπαθί του νὰ κτυπήσῃ τὸν Σαμφὼν. Αὐτὸς ὅμως τὸν παρακολουθεῖ τοῦ τὸ παίρνει καὶ τὸν σκοτώνει, οἱ Ἰσραηλῖται βλέπουν αὐτὴ τὴ σκηνὴ παίρνουν θάρρος κυνηγοῦν τοὺς Φιλισταίους καὶ τοὺς κατατροπώνουν.

Ἀνοίγει ἡ πόρτα τοῦ Ναοῦ καὶ παρουσιάζεται ὁ Ἀρχιερεὺς,

ὕβριζει τοὺς Φιλισταίους διὰ τὴν δειλίαν των καὶ καταρᾶται τὸν Σαμφὼν καὶ ὄλην του τὴν φυλὴν ὀρκιζόμενος νὰ τὸν ἐκδικήσῃ.
 Ἔρχονται οἱ γέροντες Ἰσραηλῖται καὶ μετ' ὕμνους εὐχαριστοῦν τὸν Θεὸν διὰ τὴν νίκην. Ἐμφανίζεται ἡ Δαλιδᾶ μετ' ἡκολούθειαν της καὶ ὕμνουσιν τὴν ἀνοιξίν :

Ἡ ἀνοιξὴ ἀρχίζει καὶ ἐλπίδες χαρίζει σ' αὐτοὺς π' ἀγαποῦν.
 Περνᾷ ἡ εὐωδιὰ της καὶ ὄλοι μπροστὰ της γιὰ ἀγάπη μιλοῦν.
 Τὸ σῶμα τονώνεις στὰ μάτια στεγνώνεις δάκρυα παληὰ
 καὶ δίνεις στὸ χῶμα τὸ νέο του χρῶμα μετ' ἰούλουδα ἄγνᾶ.
 Ὁρνεῖ ἡ εὐμορφία μου γι' αὐτὸν π' ἀγαπῶ.
 Τὸν θέλω κοντὰ μου τρελλὰ τὸν ποθῶ.
 Ζῆ μόνο μ' ἐλπίδα ἡ μαύρη καρδιά.
 Γιατὶ δὲν τὸν εἶδα δὲν ἐφάνη πειᾶ.
 Ἡ Νύχτα σὰν πέση θε νᾶμαι στὴ θέσι
 ποῦ τὸν καρτερῶ μπροστὰ στὸ νερό.
 Κι' ἂν ἔρθῃ καὶ πάλι ὡ πῶς θὰ χαρῶ
 γι' αὐτόνε τὰ κάλλη κι' ἡ δική μ' ἀγκάλλη
 ποῦ πιστὰ κρατῶ μετ' ἰόθο κρυφῶ.

Προσποιομένη δὲ τὴν ἐρωτευμένη εἰς τὸν Σαμφὼν τὸν συγχαίρει διὰ τὴν νίκην του προσκαλοῦσα αὐτὸν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σορέκ ποῦ κατοικεῖ. Ὁ Σαμφὼν παρ' ὄλας τὰς συμβουλὰς τοῦ γερωντοτέρου Ἰσραηλῖτου θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν του ἀνίκανον νὰ ἀντισταθῇ εἰς αὐτὸν τὸν ἔρωτα καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν του νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ μὴν παρασυρθῇ. Ἡ Δαλιδᾶ ἐξακολουθεῖ νὰ τὸν προκαλῇ ἀφίνουσα αὐτὸν νὰ καταλάβῃ ὅτι τὸν ἀγαπᾷ.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἡ σκηνὴ παριστάνει τὴν κοιλάδα τοῦ Σορέκ ὅπου εὕρσκεται ἡ κατοικία τῆς Δαλιδᾶς. Ἡ Δαλιδᾶ περιμένει τὸν Σαμφὼν ὅτε ἐμφανίζεται ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ λέγει εἰς τὴν Δαλιδᾶ ὅτι ἀπ' αὐτὴν ἐξαρτᾶται τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ τῶν Φιλισταίων διότι αὐτὴ μόνον μπορεῖ νὰ ἀποσπάσῃ τὸ μυστικὸν τοῦ Σαμφὼν πρὸς τὴν ἐξουσίαν της καὶ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπ' αὐτόν, ἡ Δαλιδᾶ λέγει ὅτι πολλὰς φορὰς προσεπάθησε νὰ τοῦ τὸ ἀποσπάσῃ ἀλλὰ ἐστάθη ἀδύνατον ἐλπίζει ὅμως ἀπόψε νὰ τὸ κατορθώσῃ διότι εἶναι ἀποφασισμένη νὰ μεταχειρισθῇ ὄλα τὰ ἡμέσα. Ὁ Ἀρχιερεὺς φεύγει, λέγων ὅτι σὲ λίγο θὰ ἐπαέλθῃ.

Ἐρχεται ὁ Σαμφὼν ὁ ὁποῖος πάλιν προσπαθεῖ νὰ ἀντισταθῇ ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ κατορθώσῃ διότι ἡ Δαλιδᾶ μεταχειρίζεται ὄλα της τὰ θέλητρα ὄλην της τὴν γοητείαν διὰ νὰ τὸν πείσῃ νὰ μείνῃ κοντὰ της καὶ νὰ τῆς μαρτυρήσῃ τὸ μυστικὸν ποῦ στηρίζει τὴν δύναμίν του :

Ὅλη ἡ καρδιά μου δὲς μιᾶ καὶ σπαρταρᾷ
 σὰν τὰ ἄνθη στὴν αὐγοῦλα.
 Κι' ὅταν σὲ ἀκούω Σαμφὼν ξεχνῶ ὄλες τῆς πίκρας
 καὶ εἶμαι πάντα εὐτυχής.
 Γιατὶ πρὸς σὴν Δαλιδᾶ πῶς θὰ μείνης πιστὸς
 καὶ ἔλα νὰ ξαναρχίσῃς νὰ μοῦ λὲς τρυφερὰ
 πῶς ἐμὲ ἀγαπᾷς.
 Ἄχ τρυφερὰ ζητῶ νὰ μοῦ ἀπαντήσῃς
 μετ' ὅλην φιλιὰ ζητῶ νὰ με μεθύσῃς.
 Μέλω νὰ μ' ἀπαντήσῃς πῶς ἐμένα θὰ λατρεύῃς.
 Μετ' ὅλην φιλιὰ ζητῶ νὰ με μεθύσῃς.
 Ὅπως ταράζονται τὰ στάχυα σιγὰ στὸ φύσημα τ' ἀγέρα
 ἔτσι καρδιά μου περίπαθα λιγάκι γιὰ σένα κάθε ἡμέρα,
 τὸ βέλος πρὸς ἀργὰ φέρνει τὴ συμφορὰ

παρὰ ἐγὼ νὰ πετάξω στὴ δική σου ἀγκαλιά
στὴ γλυκειά σου ἀγκαλιά.

Ἄχ τρυφερὰ ζητῶ νὰ μου ἀπαντήσης
μὲ τὰ φιλιὰ ζητῶ νὰ με μεθύσης.

Θέλω νὰ μ' ἀπαντήσης πῶς ἐμένα θὰ λατρεύης.
Μὲ τὰ φιλιὰ ζητῶ νὰ με μεθύσης.

Ἐπὶ τέλους τὸν παρασύρει στὸ σπῆτι της καὶ ἐκεῖ τῆς ἐξω-
μολογεῖται ὅτι ἡ δύναμὶς του ὀφείλεται σὲ τρεῖς τρίχες ὄπου ἔχει
στὸ κεφάλι του καὶ ἐνῶ αὐτὸς κοιμᾶται ἡ Δαλιδὰ τῆς κόβει θγαλί-
νει δὲ στὸν ἐξώστη καὶ φωνάζει τοὺς στρατιώτας ποὺ εἶχε φέρει
ὁ Ἄρχιερεὺς καὶ τὸν συλλαμβάνουν ἀνίκανον πλέον νὰ ἀντισταθῆ.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ

ΕΙΚΩΝ ΠΡΩΤΗ

Τὸ ἐσωτερικὸν φυλακῆς.

Τὸν Σαμφῶν τὸν ὁποῖον συνέλαβον οἱ Φιλιισταῖοι ἀφοῦ τὸν
ἐτύφλωσαν καὶ τὸν ἐφυλάκισαν τὸν ὑπεχρέωσαν νὰ γυρίζῃ ἕνα
μῦλον, αὐτὸς ἀπελπισμένος ζητεῖ συγγνώμην ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ
τὸν παρακαλεῖ νὰ λυπηθῆ τὸν Δαὸν του. Ἄπ' ἐξω ἀκούγεται
τὸ πένθιμο τραγοῦδι τῶν Ἰσραηλιτῶν ποὺ τοῦ λέγουν ὅτι γιὰ
τὴν ἀγάπη μιᾶς γυναῖκας ἐπρόδωσε τὴν γενεάν του.

Οἱ στρατιῶται μπαίνουν καὶ τὸν παίρνουν διότι τὸν ἐζήτησε
ὁ Ἄρχιερεὺς.

ΕΙΚΩΝ ΔΕΥΤΕΡΑ

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ναοῦ τῶν Φιλισταίων Δαγῶν.

Οἱ Φιλισταῖοι ἐορτάζουν τὴν νίκην των ἔρχεται ὁ Σαμφῶν
ὀδηγούμενος ἀπὸ ἕνα παιδί ὄλος ὁ κόσμος τὸν εἰρωνεύεται καὶ τοῦ
λέγει νὰ πιῆ καὶ νὰ γιορτάσῃ καὶ αὐτὸς μαζί τους γιὰ νὰ παρη-

γορηθῆ, ὁ Σαμφῶν εἰς μάτην παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ τοῦ δώσῃ
ἔστω καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴν τὴν δύναμιν ποὺ εἶχε πρῶτα γιὰ νὰ ἐκ-
δικηθῆ. Οἱ Φιλισταῖοι ἐξακολουθοῦν νὰ τὸν εἰρωνεύονται καὶ νὰ
Θεός εἶναι ἀνίκανος νὰ τὸν βοηθήσῃ.

Ἡ ἐορτὴ ἐξακολουθεῖ, ὁ Σαμφῶν λέγει στὸ παιδί ποὺ τὸν
συνοδεύει νὰ τὸν ὀδηγήσῃ στοὺς μαρμαρένιους στόλους ποὺ εὑ-
ρίσκονται εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ καὶ μετὰ νὰ φύγῃ, ἐκεῖ γιὰ τε-
λευταία φορὰ παρακαλεῖ τὸν Θεόν, τὸ θαῦμα γίνεται ὁ Σαμφῶν
ἐπανακτᾷ τὴν δύναμίν του καὶ ἐνῶ ὄλοι εἶναι ἀπησχολημένοι
μὲ τὴν ἐορτὴν καὶ δὲν τὸν προσέχουν πιάνει τοὺς δύο μεγάλους
στόλους ποὺ στηρίζουν τὸν Ναὸν καὶ τοὺς ρίχνει, ὁ Ναὸς γκρε-
μίζεται καὶ ὄλος ὁ κόσμος θάβεται ὑπὸ τὰ ἐρείπια μαζί μὲ τὸν
Σαμφῶν.

46

